

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

نویسنده: تی پری میسان
برگردان از: حمید محوی
۱۲ نومبر ۲۰۱۳

«زیر چشمان ما»

پنجاه و هشتمین واقعه نگاری سیاست بین المللی

۱۰۰۰۰۰ شهید برای ژنیو ۲

در حالی که کنفرانس ژنیو، طی جون ۲۰۱۲، شالوده صلح برای سوریه را تثبیت کرده بود، جنگ دوباره طی یک سال و نیم دیگر ادامه یافت. پس از ۱۰۰۰۰۰ قربانی، قدرت های بیگانه ای که این جنگ را طرح ریزی کرده و تدارکات آن را به عهده داشتند، سرانجام می بایستی به شکست خود اعتراف می کردند. در نتیجه مسکو و واشینگتن می خواهند گردهمایی تازه ای در ژنیو تشکیل دهند تا به این قدرت ها پیروزی جمهوری عرب سوریه را اعلام کنند.

گردهمایی ژنیو طی جون ۲۰۱۲ پایه و اساس صلح سوریه را طرح ریزی کرده بود. در آن دوران، ناتو از بمباران کشور، به آن شکلی که در لیبیا به اجرا گذاشته بود، قطع نظر کرد زیرا خواهان درگیری با روسیه و چین نبود. فرانسه در دوران نیکلا سرکوزی طی مذاکره به ازای آزادی افسران فرانسوی که به اسارت نیروهای دولتی درآمده بودند، مشاوران نظامی خود را از «امارات اسلامی بابا عمرو» بیرون کشید. از دیدگاه منطقی، می توانستیم حدس بزنیم که دولت سوریه در این مرحله پیروز شده و کشور به زودی به حالت عادی باز می گردد.

با این وجود، شب ۳۰ جون، فرانسه که فرانسوا هولاند را به عنوان رئیس جمهور برگزیده بود، یک شرط به تعبیر بیانیه نهائی افزود. از دیدگاه فرانسه، دولت موقت باید توسط تمام طرفین منازعه پذیرفته شود و خواستار حذف قطعی رئیس جمهور بشار الاسد شد. یک هفته بعد، رئیس جمهور فرانسوا هولاند از سومین گردهمایی «دوستان سوریه» و بین آنها از یک چهره برجسته به نام «ابو صالح» در پاریس پذیرائی کرد. ابو صالح روزنامه نگار جوانی است که برای «فرانس ۲۴» و الجزیره کار می کند و در «حمص» ترس و بیداد به پا کرده بود. بر این اساس به قول و قرارهای سرکوزی عمل نکردند: زیرا جنگ نسل چهارم (جنگ دروغ رسانه ها) شکست خورده بود، و از این پس جنگ با ده ها هزار مبارز خارجی وارد جنگ از نوع نیکاراگوئه شد.

تغییر جهت فرانسه را تنها آزمندی چند شخصیت بین طبقه ثروتمند و بزهکاری هیأت جدید رهبران سیاسی قابل درک ساخته و توضیح می دهد.

- برای برخی سرمایه داران، بحران اقتصادی ۲۰۰۸ و در نتیجه فقر فراگیر بین طبقات مردمی نشانی بود از فقدان امکان برای کسب درآمد و پول هنگفت در فرانسه. در نتیجه آنها رئیس جمهور نیکلا سرکوزی را تشویق کردند که برای جنگ در سوریه تدارک ببیند و وقتی که سرکوزی برای بیرون کشیدن فرانسه از سوریه وارد مذاکره شد، آنها به

این طرح ادامه دادند. ژنرال بنوا پوگا (۱) فرمانده مرکز فرماندهی ویژه، منافع آنها را در الیزه نزد رئیس جمهور نمایندگی کرده بود و توسط فرانسوا هولاند در همین مقام باقی ماند.

- اردوی انتخاباتی فرانسوا هولاند به شکل گسترده و غیر قانونی توسط قطر تأمین مالی شد. این اماراتی که پیش از این وابسته به فرانسه بود از تاریخ کودتا به سال ۱۹۹۵ توسط شیخ حمد با خصوصیات بلند پروازانه اداره می شود. سال ۱۹۹۹ او به «اکسون موبیل» اجازه داد که بی هیچ محدودیتی از منابع گاز کشور بهره برداری کند. ظرف چند سال، قطر به یک غول جهانی گاز تبدیل شد و عملاً به مالکیت راکفلرها. انتخاب «لوران فابیوس» به عنوان وزیر امور خارجه توسط رئیس جمهور هولاند به این علت بود که میانجیگر او و امارات قطر بود. بر این اساس، وزیر امور خارجه که بهتر است او را «دوست اسرائیل» بنامیم، فرانسه را به خون ریزی در سوریه هدایت کرد.

حمله روز ۱۸ جولای ۲۰۱۲ با سوء قصدی آغاز شد که به مرگ اعضای شورای امنیت ملی انجامید. این واقعه سرآغازی بود برای جنگی که یک سال و نیم ادامه یافت و موجب مرگ ۱۰۰۰۰۰ نفر شد. امروز می دانیم که این جنگ راه حل نظامی ندارد، ولی مزدوران مسلح حذف شده به تدریج جایگزین می شوند.

امروز مسکو و واشینگتن از گردهمایی ژنیو ۲ حرف می زنند. در واقع، بریتانیا به مناسبت رأی مجلس عوام مجبور به عقب نشینی شد، امیر قطر زیر فشار ایالات متحده مجبور شد صحنه را ترک کند، فرانسه با درگیری هایش در مالی نتوانست به فشار نظامی در سوریه ادامه دهد، ترکیه به اندازه کافی یکپارچه نبود که بتواند دست به عملیات گسترده بزند. در واقع تنها بازیگری که باقی مانده: عربستان سعودی است.

ریاض معاون وزیر دفاعش را در عمان پایتخت اردن مستقر کرده تا نیروی متشکل از ۵۰۰۰۰ مزدور مسلح را آماده سازد. ریاض بر آن بود تا با بمباران کیمیائی غوطه توسط مزدوران و با تجهیزات و مهمات ترکیه موجب تغییر وضعیت شود. فرماندهان متفقین در عمان گردهمایی تشکیل دادند تا طرح تغییر رژیم را تنظیم کنند. و سپس: هیچی.

در واقع، به همان شکلی که واشینگتن امیر قطر را مجبور کرد که صحنه را ترک کند، به همین گونه سروصداهائی که به پا شد هدفی جز این نداشت که عربستان سعودی را به عقب نشینی وادار سازد. پس از فریادهای دردآلود و اعلام انتقام از ایالات متحده، پس از این که جان کری به آنها یادآوری کرد که تخت سلطنتی شان را مدیون ایالات متحده هستند، و تداوم حکومتشان به خواست غرب بستگی دارد، سعودی ها نیز وارد صف شدند.

از این پس، گردهمایی ژنیو ۲ یا در آغاز دسمبر و یا در پایان جنوری برگزار خواهد شد. هم پیمانان ایالات متحده سرانجام باید توافقات سری مسکو و واشینگتن را تأیید کنند، یعنی کاری که یک سال و نیم پیش باید انجام می دادند.

پی نوشت:

1) Général Benoît Puga

گاهنامه هنر و مبارزه

۱۱ نومبر ۲۰۱۳

شبكة ولتر| ۱۱ دمشق (سوریه)| نومبر ۲۰۱۳

<http://www.voltairenet.org/article180907.html>